

2006. szeptember 28., csütörtök

4. felszólítja a GNSS Felügyelő Hatóságát, hogy készítsenek féléves előrehaladási jelentéseket a Parlament számára, különös tekintettel a GNSS Felügyelő Hatóságára 2007. január 1-jétől az 1321/2004/EK rendeletet módosító rendeletre irányuló javaslat által rótt feladatokban elért előrehaladásra;
5. felszólítja a GNSS Felügyelő Hatóságát, hogy adjon az Európai Parlament által kinevezett szakértőnek folyamatos megfigyelő státuszt a 1321/2004/EK rendelet 5. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
6. elismeri a közérdekű szabályozott szolgáltatás jövőbeni szabályozását, amely a projekt bevételének 30%-áért lenne felelős, hasonlóan az alkalmazásokról szóló Zöld Könyvhöz; felszólítja a Bizottságot, hogy fejezze be a különböző területeken való alkalmazásokhoz szükséges hiányzó szabályozásokat, hogy a KKV-knek elegendő idő álljon rendelkezésükre a részvétel előkészítéséhez;
7. felszólítja a Bizottságot – tekintettel a projekt közösségi jellegére –, hogy biztosítsa a Parlamentet tájékoztatását bármely olyan szerződés aláírása előtt, amelyben harmadik országok intézményes módon részt vesznek;
8. felszólítja a Tanácsot, hogy biztosítsa, hogy a projekt ne szenvedjen további késedelmet;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0386**A bevándorlási politika****Az Európai Parlament állásfoglalása a bevándorlási politikáról**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU-Szerződés 6. cikkére és az EK-Szerződés 63. cikkére,
- tekintettel az EU-Szerződés 42. cikkére,
- tekintettel az 1999. évi tamperei programra, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségről szóló 2004. évi hágai programra,
- tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács 2006. szeptember 20–22-i tamperei ülésére,
- tekintettel a pénzügyi kerettel kapcsolatosan zajló megbeszélésekre, ideértve az Európai Menekültalapot és az Európai Visszatérési Alapot is,
- tekintettel a máltai menekülttáborok helyzetéről szóló 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Lampedusáról szóló 2005. április 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére.

- A. mivel a tamperei program elfogadása után hét évvel az Európai Uniónak nincs koherens bevándorlási politikája, és nyilvánvalóan nem rendelkezik legális bevándorlási és visszatérési politikával sem,
- B. mivel a közös európai menekültügyi rendszer olyan szabályok összességére alapszik, amelyek alól egyetlen résztvevő tagállamnak sem szabad mentességet kapnia,
- C. tekintettel az EU déli külső határain fekvő több tagállamban fennálló humanitárius vészhelyzetre, amelyben migránsok ezrei haltak meg a Földközi-tengeren, illetve arra, hogy – főként 2006 nyarán – jelentős tömegben érkeztek a bevándorlók,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0136.

⁽²⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 598. o.

2006. szeptember 28., csütörtök

- D. mivel a migrációról és a fejlesztésről szóló 2006. július 10–11-i rabati euroafrikai miniszteri konferencia nyilatkozatot és cselekvési tervet fogadott el,
- E. mivel a hágai program félidei felülvizsgálata az év végére befejeződik,
- F. mivel az illegális bevándorlás emberek kizsákmányolásához és kényszermunkához vezethet,
- G. mivel a gazdasági migráció kezelésének európai uniós megközelítéséről szóló bizottsági zöld könyv (COM(2004)0811) szerint „a jelenlegi bevándorlási tendenciákkal 2010. és 2030. között a 25 EU-tagállamban a munkaképes korú lakosság számának csökkenésével mintegy 20 millióval csökken majd a munkavállalók száma”, és „a mérsékelt bevándorlásra nagyobb szükség lesz annak érdekében, hogy ki lehessen elégíteni az EU munkapiacának szükségleteit, illetve biztosítani lehessen Európa jólétét”,
1. hangsúlyozza, hogy a megnövekedett migráció olyan globális jelenség, aminek számos oka és hatása van, és ami kiegyensúlyozott, átfogó és koherens megközelítést igényel;
 2. tudatában van, hogy legális bevándorlási csatornák híján a menekültügyi rendszerek a legális letelepedés eszközeként egyre nagyobb nyomás alá kerülnek;
 3. elismeri azokat az emberi tragédiákat és nehézségeket, amelyekkel több tagállam is szembesülni kényszerült az elmúlt évek során a nagyszámú bevándorló tömegek kezelése kapcsán; tudomásul veszi a legutóbbi érkező csoportokban aggasztóan nagy számban jelen lévő kiskorúakhoz kapcsolódó problémákat;
 4. sajnálatát fejezi ki az igen jelentős humanitárius költségek és az életüket veszített bevándorlók miatt;
 5. szilárdan hiszi, hogy a tagállamoknak be kell tartaniuk a menekültek és migránsok tekintetében rájuk vonatkozó közösségi és nemzetközi jogi szabályokat;
 6. úgy véli, hogy az Európai Unióban nem lehet embereket kényszermunkára kényszeríteni, ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ilyen gyakorlat ne létezessen;
 7. ragaszkodik hozzá, hogy a tagállamok tegyék hozzáférhetővé a menedékjog-kérelmezési eljárást, alkalmazzák következetesen és szigorúan a 2003/9/EK irányelvet⁽¹⁾, valamint gondoskodjanak a menedékjogi kérelmek gyors és hatékony elbírálásáról;
 8. hangsúlyozza, hogy a bevándorlás átfogó megközelítése nem hagyhatja figyelmen kívül azokat a tényezőket, amelyek miatt az emberek elhagyják országukat, és amelyek miatt tényleges törvényes lehetőséget kell biztosítani az Európai Unióba irányuló bevándorlás számára, illetve nem utolsósorban a hatalmas méretű agyelszívás megakadályozása érdekében világos terveket kell alkotni a származási és tranzitországok fejlesztésére és az ottani befektetésekre, ideértve a gazdasági lehetőségeket előmozdító kereskedelmi és mezőgazdasági politikákat is;
 9. emlékeztet rá, hogy a koherens európai bevándorlási politikát egy olyan integrációs politikával kell kiegészíteni, amely többek között biztosítja a megfelelő munkapiaci beilleszkedést, az oktatáshoz és képzéshez való jogot, a társadalmi és egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, valamint a bevándorlók részvételét a társadalmi, kulturális és politikai életben;
 10. megismétli azt az álláspontját, hogy ha bármely tagállamban a bevándorlási szabályozás enyhítéséről határoznak, az a többi tagállam helyzetére is közvetlen hatást gyakorol, valamint hogy a tagállamok a jóhiszemű együttműködés szellemében kötelesek a többi tagállammal konzultálni, illetve tájékoztatni azokat a bevándorlási helyzetet befolyásoló intézkedéseikről, ahogyan azt az EP által elfogadott, a tagállamok menekültügyi és bevándorlási intézkedéseivel kapcsolatos kölcsönös tájékoztatási eljárás létrehozásáról szóló határozattal kapcsolatos 2006. július 6-i álláspont⁽²⁾ kimondja;

⁽¹⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0313.

2006. szeptember 28., csütörtök

11. kéri, hogy a származási és tranzitországokkal partnerségi kapcsolat alakuljon ki annak érdekében, hogy ezek is tevékenyen segíthessék a migrációs folyamatok kezelését, az illegális bevándorlás felszámolását, valamint az EU fogadó országaiban fennálló feltételekkel (ideértve a menekültjog megszerzéséhez szükséges kritériumokkal) kapcsolatos tájékoztatási kampányok megszervezését;
12. úgy véli, hogy a felelősség és a pénzügyi teher tagállamok közötti megosztásának az Unió bevándorlási politikájának és közös európai menekültügyi rendszerének szerves részét kell képeznie;
13. sürgeti, hogy az Európai Unió nagyobb szerepet kapjon a migrációs áramlásokhoz és a menedékjogot kérőkhöz kapcsolódó humanitárius vészhelyzetek kezelése során;
14. úgy véli ezért, hogy hozzáférést kell biztosítani az országok számára az ARGO program, az Európai Menekültalap, az Európai Külső Határok Alap, az Európai Integrációs Alap és az Európai Visszatérési Alap által a 2007–2013-as időszakra biztosított technikai segítségnyújtáshoz és finanszírozáshoz;
15. kéri, hogy biztosítsanak nagyobb finanszírozást a helyszínen dolgozó, alapvető fontosságú sürgősségi segítséget nyújtó nem kormányzati szervezetek számára;
16. úgy véli, hogy a tömeges bevándorlás a gazdasági rendszerek elégtelenségeinek, a lakosság elszegényedésének, az emberi jogok megsértésének, a környezet pusztulásának, a gazdag és szegény országok közötti szakadék szélesedésének, a polgárháborúknak, a természeti források ellenőrzése érdekében vívott háborúknak, a politikai üldöztetésnek, a politikai instabilitásnak, a korrupciónak és a diktatúráknak tudható be, amelyek számos származási országban jellemzőek;
17. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb nyújtson be javaslatot egy olyan sürgősségi alap létrehozására, amely a segítségnyújtással foglalkozó szakértői csoportokat finanszírozná, gyakorlati segítséget nyújtana a határokon a bevándorlók fogadásához, és megoldást nyújtana a tagállamokban kialakuló humanitárius válsághelyzetekben, valamint hogy ebbe az új alapba a 2007–2013-as időszakra építsen be egy olyan sürgősségi mechanizmust, amely a vészhelyzetek során anyagi támogatást nyújtana;
18. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék hozzáférhetővé a menedékjog-kérelmezési eljárást, alkalmazzák következetesen és szigorúan a 2005/85/EK irányelvet⁽¹⁾, valamint gondoskodjanak a menedékjogi kérelmek gyors és hatékony elbírálásáról;
19. elismeri egy méltányos visszatérési EU-irányelv elfogadásának szükségességét, és arra hívja fel a Tanácsot, hogy tegyen fokozott erőfeszítéseket az irányelv elfogadása érdekében; rámutat ugyanakkor arra a kudarca, hogy a Tanács hét évvel a tamperei Európai Tanács után és a Parlament többszöri kérése ellenére sem tudja meghatározni a közös bevándorlási politikát, ellenben minden törvényes bevándorlással kapcsolatos ügyben fenntartja az egyhangú döntéshozatalt és a konzultációs eljárást;
20. sürgeti a tagállamokat, hogy működjenek fokozottabban együtt a FRONTEX keretén belül, valamint határozzák meg pontosabban annak feladatkörét;
21. úgy véli azonban, hogy a határellenőrzések és az illegális bevándorlás elleni küzdelem csak egy része a harmadik országok felé irányuló EU-politikának, amelyhez az elvándorlás káros hatásainak minimalizálása érdekében jól működő származási és tranzitország-fejlesztési politikának kell társulnia;
22. úgy véli, hogy közös EU-s bevándorlási politika híján a tagállamok más és más megközelítésben állnak hozzá a több százezer illegális bevándorló által támasztott problémához, akik illegálisan és szociális védelem nélkül vállalnak munkát; úgy gondolja, hogy az illegális bevándorlók tömeges rendszabályozása nem nyújt hosszú távú megoldást, mivel az nem nyújt megoldást a mögöttes problémákra;
23. hangsúlyozza, hogy az illegális bevándorlás elleni küzdelmet, illetve a külső határok felügyeletének megerősítését szolgáló intézkedéseknek – a harmadik országokkal folytatott együttműködések során is – összeegyeztethetőeknek kell lenniük az Európai Unió alapjogi chartájában és az emberi jogokról és alapvető szabadságjogokról szóló európai egyezményben foglalt biztosítékokkal és alapvető jogokkal, különös tekintettel a menedékhez és a deportálástól való védelemhez fűződő jogra;

⁽¹⁾ HL L 326., 2005.12.13., 13. o.

2006. szeptember 28., csütörtök

24. figyelmeztet az EU külső határkezelésének kiszervezéséből származó veszélyekre, és reméli, hogy jobb, mindenekelőtt az alapvető jogok, különösen a menedékhez és a deportálástól való védelemhez fűződő jog tiszteletén, valamint az EU és a származási illetve tranzitországok közös érdekein alapuló együttműködés jön létre a származási országokkal és a tranzitországokkal;

25. úgy véli, hogy az Európai Unió hozzáállásának átfogó jellegűnek kell lennie; úgy gondolja, hogy bevándorlási politikájának nem csak a harmadik országokkal folytatott párbeszédre, a külső határok emberkereskedelem szempontjából történő védelmére és a méltányos visszatérési politikára kellene korlátozódnia, hanem lehetőséget kell biztosítani a bevándorlás legális módjainak megteremtésére, a bevándorlók beilleszkedésének előmozdítására, valamint az elvándorlás mögöttes okainak kezelése érdekében a származási országok fejlesztésére is;

26. sürgeti a Bizottságot, hogy mihamarabb kezdeményezze a Dublin II 343/2003/EK rendelet⁽¹⁾ felülvizsgálatát magának az elvnek a megkérdőjelezésével, nevezetesen hogy a menedékjogi kérelmekkel foglalkozó tagállam az a tagállam, ahova a menekült először megérkezik, ami elviselhetetlen terhet ró az EU déli és keleti részén fekvő tagállamokra, és dolgozzon ki olyan mechanizmust, melynek révén a felelősség egyenletesen oszlik meg a tagállamok között;

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

(¹) HL L 50., 2003.2.25., 1. o.

P6_TA(2006)0387

A dárfúri helyzet

Az Európai Parlament állásfoglalása a dárfúri helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szudáni, és különösen a dárfúri helyzettel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataira, és különösen az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2006. augusztus 31-i 1706. határozatára,
 - tekintettel az Afrikai Unió (AU) 2004. áprilisában hozott, az Afrikai Unió szudáni missziójának (AMIS) létrehozásáról szóló határozatára,
 - tekintettel a 2006. szeptember 17-én Dárfúrért tartott világnapra,
 - tekintettel a nigériai Abuja városban 2006. május 5-én aláírt Dárfúr-békemegállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a dárfúri tartományban a kormányerők és a kormányhoz hű milicisták, illetve a lázadók közötti konfliktus az utóbbi három év során több mint 200 000 halálos áldozatot követelt, és több mint két millió ember hagyta el lakóhelyét és vált menekültté, a Dárfúr-békemegállapodás 2006. május 5-i aláírása ellenére,
- B. mivel a Dárfúr-békemegállapodás továbbra is a stabilitás, a béke és a megbékélés alapja Dárfúrban, annak ellenére, hogy Jan Pronk, az ENSZ különmegbízottja kijelentette: a megállapodás „szinte halott”,
- C. mivel Jan Egeland, az ENSZ sürgősségi segélyezési koordinátora szerint a humanitárius és biztonsági helyzet Szudánban 2004 óta nem volt ilyen mélyponton, és a humanitárius segélyekhez való hozzáférés egyre romlik, olyannyira, hogy a dárfúri tartomány egyes övezeteibe a humanitárius segélyezők a lábukat sem tehetik be, ami egyet jelent azzal, hogy a dárfúri nép ezreihez nem juthatnak el a segélyszállítmányok,